

Din lazile cu manuscrise de la Dolhasca, pe internet. De ce nu mai scrie Emil Brumaru si tot scoate de la saltea batrana-i poezie erotica mereu reambalata?

Un raspuns il da chiar poetul. Intr-o scrisoare, Nichita Stanescu l-ar fi avertizat ca acest tip de "poem epic" este epuizabil, cu alte cuvinte se va ivi un prag peste care nu va mai putea scrie. De cate ori i se impiedica tocul, Brumaru isi aminteste de vorbele lui Nichita si mustaceste. Pana una-alta, de cateva zile, brand-ul Brumaru se acomodeaza si electronic in e-volumele 2 si 3 ale integralei sale poetice. Trendy si pentru internautii indragostiti. Altfel spus, poetul crescut pe sub bisericile lasului da piept cu recentul consumism electronic si se dovedeste adaptabil.

Jurnalul National: De unde a pornit poezia erotica a lui Brumaru?

E.B.: De la Dolhasca, unde am fost medic si unde m-as intoarce. Acolo am descoperit o placere nebuna a scrisului. Nu erau femei frumoase. Erau tarancile alea... unele erau foarte frumoase... dar majoritatea erau muncite, obosite... majoritatea timpului stateam in curte... stateam in gazda la un om care era foarte gospodar. Avea gradina... avea fantana - de unde am scris eu fantana lui Julien Ospitalierul... avea si o magazie, unde isi tineau lemnele, un closet extraordinar de spatios si din lemn... era parfumat... Tipul repara ceasornice, avea un atelier de dulgherie, facea si usi, avea si o motocicletă. Deci, eu aveam toate elementele astea langa mine.

Aveam doua sezlonguri... unu era gol in permanenta... stateam ceasuri intregi acolo si pandeam... dar era o panda foarte fericita... mai si adormeam, citeam ziare... eram abonat la toate ziarele. Dar nimeni nu stia din Dolhasca ca scriam versuri... Pana cand s-a aflat... am luat un premiu si au dat telefon la spital... si o asistenta imi zice cica domnu' doctor... unul... Banulescu... zic Banulescu, poate... v-a sunat sa va spuna ca ati luat premiul pentru debut... era in 1970.

Ce v-a adus in Iasi?

Am stat in Dolhasca 12 ani... am dat un interviu... m-a pus naiba sa dau un interviu la Tribuna... si o eleva, vazand poza aia si cu interviul, si-a dat ea seama ca distanta dintre Iasi si Dolhasca e destul de mica (de o ora) si a inceput sa ma bombardeze cu scrisori, sa ma invite de ziua ei. Ca implineste 18 ani... asta era Tamara... vesnica Tamara, care acum este in America... Si m-a bazait la cap... In timpul asta ne-am scris enorm... ne scriam cate sase scrisori pe zi... si intr-o zi ne-am intalnit... ea facea naveta - Iasi - Podu-Iloaiei. Ma rugam... da Doamne sa fie frumoasa... pentru ca deja ma indragostisem de dansa... imi aratase ea niste poze, dar ma temeam sa nu fie trucate. Era intr-adevar o fata tare draguta... micuta... statea in geam si imi facea semn cu mana. Era imbracata cu un parpalac din ala lung... si in uniforma... M-a luat de mana si cica: hai unde mergem acum? Zic, unde sa mergem... doar n-o sa mergem la parintii mei. Si am mers la un motel in Bucium... am dat un singur buletin si niste bani acolo... si ne-a lasat singuri. Cu Tamara am trait cea mai lunga poveste de dragoste si a fost cea careia i-am scris acele tamarete. Ea m-a adus in Iasi. Cu Tamara am trait din 1975 pana in 2003... cand ea a dat divort de mine... s-a casatorit cu un tip din America, din Texas.

Sexul, exercitiu de marketing poetic

Ce va bucura mai mult: scrisul sau femeia?

Cand eram la Dolhasca, aveam un prieten foarte bun, adica el venea la Dolhasca la mine, el era tot poet... nu-i bine zis poet... nici nu stiam ca vom fi poeti... si asta spunea ca: "Bai, mie imi place atat de mult sa scriu o poezie, incat gasesc ca e mai misto ca atunci cand te culci cu o femeie". Eu il combatam... nu se poate, mai, nu se poate..., dar el era ala care avea mult mai multa experienta, daca le numaram, eu ieseam intr-o pabuga imensa. Dar el scria foarte rar. Compara fericirea asta teribila a scrisului cu cea carnala. Eu nu-l credeam... totusi fericirea cea mai mare e cea a scrisului.

PRIMUL VERS. "Eu, Brumaru Emil/ care sunt doar un copil/ jur pe Sfanta Cruce a mea/ sa iubesc material"

E un artificiu de marketing limbajul lui Brumaru? Altfel spus, mizati pe faptul ca sexul vinde?

Posibil... dar nu la inceput... nu a fost... de asta Dinescu cand a aparut Plai cu boi zice... cica tu esti bun pentru revista asta... trimite sonetele... ca eu te fac om... si intr-adevar... ma duceam sa-mi iau sange la nu stiu ce clinica si aia spunea... a domn Brumaru... v-am citit in Plai cu boi... zic: stai, bai, ca n-am scris doar in Plai cu boi... plus ca Plai cu boi a disparut de ani de zile si eu am fost anu' asta sa iau sange.

De ce n-ati mai scris poezie?

In '89, in fierberea aia, am scris extraordinar de mult. Ceea ce am publicat in '98 au fost scrise atunci. Bine... ma indragostisem si de o tipa, voiam sa ma dau si de mare, dar chestia e ca atunci toti erau disidenti... iar eu scriam poezii pentru iubita... si asta m-a tinut cumva ferit de vanzoleala aia. Desi eram bagat si eu cumva, dar tangential, pentru ca il stiam pe Dinescu... ma duceam pe la el... Si inainte eram cu pauze mari in scris... Intr-o scrisoare Nichita Stanescu mi-a scris o chestie... ma apasa chestia asta... tu ai sa mergi pana la un anumit punct, a zis... de acolo nu o sa mai poti merge mai departe... cu poemul epic, asa il considera el... nu era totusi chestia de poem epic... ci de mine, era o chestie personala... dupa pragul ala o sa ma plafonez. De cate ori intru in panica si vad ca nu mai pot sa scriu... si vad ca ma repet... mi-aduc aminte de Nichita. Anul trecut am fost foarte obosit... mi-a aparut o editie a operei poetice in trei volumase... mi-a aparut "Submarinul erotic", "Infernala comedie"... aveam rubrica la Romania literara, la Suplimentul de cultura...

Cand ati scris ultima poezie?

Am scris si ieri o poezie... desi nu am mai scris de foarte mult timp... ieri am scris o poezie pe strada.

In afara erosului

Ati avut momente in care ati incercat sa virati de la poezia erotica?

Eu scriu si despre obiecte foarte mult... nu numai despre eros... la tara... vedeam o putina de apa, scriam... sau balariile... sau un stalp de telegraf... sau bariera care se ridica... sau trenu'... sau mirosu' dinspre seara...

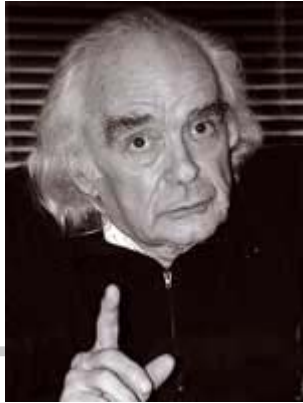
Brumaru pe messenger... interesant e-dialogul dintre hobbitul si absurdica din Suplimentul de Cultura... de unde ideea rubricii?

In 2004 a venit Ada Milea la Iasi cu Dorina Chiriac. Atunci mi-a zis ca vrea sa-mi cante colinde horror. Are niste ochi foarte frumosi... atunci n-am stat cu ea... a doua zi a avut un concert la Televiziune... I-am dat o carte atunci, ea a uitat-o pe masa... Dorina ii zice: stai, bai, fato, ca

ti-ai uitat cartea... si salut... si apoi ne-am chat-uit... ea era in mare criza... lucra la Don Quijote... si nu-i iese nimic. La un moment dat mi-a spus ca le-a listat toate discutiile noastre... ea m-a invatat 1.000 de smecherii pe computer... Si cu Tamara vorbesc pe net destul de des.

V-ati intoarce la Dolhasca?

M-as intoarce daca as avea bani foarte multi, sa am acolo o casa sa ma duc cu o masina, ca in filmele americane... sa stau singur, sa nu ma bata nimeni la cap... si sa vin inapoi sa-mi iau carti si ziare.

"In '89, in fierberea aia, am scris extraordinar de mult. Ceea ce am publicat in '98 au fost scrise atunci. Bine... ma indragostisem si de o tipa, voiam sa ma dau si mare, dar chestia e ca atunci toti erau disidenti... iar eu scriam poezii pentru iubita... si asta m-a tinut cumva ferit de vanzoleala aia. Desi eram bagat si eu cumva, dar tangential, pentru ca il stiam pe Mircea Dinescu"

Emil Brumaru
despre capriciile inspiratiei

Cersetorul de cafea al lasiului, de la medicina la poezie erotica

Emil Brumaru (n. 1 ianuarie 1939, Tighina, Basarabia) este autorul a peste 15 volume, printre care Detectivul Arthur (1970), Julien Ospitalierul (1974), Cantece naive (1976), Adio, Robinson Crusoe (1978), Dulapul indragostit (1980), Ruina unui samovar (1983), Dintr-o scorbura de morcov (1998), Infernala comedie (2005). Detine rubricile Cersetorul de cafea in Romania literara si Crepusculul civil de dimineata in Suplimentul de cultura. A absolvit Facultatea de Medicina Generala din Iasi, in 1963. A fost medic in comuna Dolhasca (1963-1975), apoi corector si redactor la revista Convorbiri literare. Din 1975 renunta la medicina pentru a se dedica scrisului. Poemele sale au fost incluse in antologii publicate in Germania, Franta si Marea Britanie. Este laureat al Premiului National de Poezie "Mihai Eminescu" (2001), pentru Opera Omnia.